

Frederiksberg, Gentofte og Taarnby Kommuner). Disse sidste Bestemmelser bortfalder den 1. Oktober 1934, for saavidt angaar Beboelseslejligheder, medens de for Forretningslokalers Vedkommende først udløber den 1. Oktober 1935.

Indenrigsministeriet havde med det Formaal at søge oplyst, i hvilket Omfang der under den gældende Huslejelovgivning er foregaaet *Stigning af Huslejen for Beboelseslejligheder, naar disse i Henhold til Lovens Bestemmelser ved Lejerskifter frigives*, anmodet Københavns Magistrat om at ville tilvejebringe Oplysninger om de Forskydninger, der i de sidste Aar maatte være sket med Hensyn til Lejen for de af Hovedstadens Beboelseslejligheder, der omfattes af Loven. Magistraten havde derefter ladet Københavns statistiske Kontor foretage en saadan Undersøgelse, der for Tiden November 1930—November 1933 omfattede 2 902 Lejligheder i et Distrikt inden for Københavns Kommune og 1 731 Lejligheder i et Distrikt inden for Frederiksberg Kommune. Af disse Lejligheder havde henholdsvis 822 og 453 været undergivet Lejerskifte i den omhandlede Periode. Den gennemsnitlige Husleje for Lejligheder med Lejerskifte var i det københavnske Distrikt steget med 9,6 pCt. og i det frederiksbergske med 9,8 pCt. For Lejligheder uden Lejerskifte havde Lejestigningen udgjort henholdsvis 1,1 pCt. og 2,3 pCt.

Med Henblik paa Spørgsmaalet om, hvorvidt en Frigivelse ogsaa af *den resterende Del af Boligbestanden* kunde ventes at medføre en tilsvarende Lejestigning for denne som for de allerede frigivne Lejligheder, gjorde Ministeriet i Motiverne opmærksom paa, at der endnu i Hovedstaden kun findes et yderst ringe Antal ledige Lejligheder inden for de almindelige Størrelsesgrupper. Ved Oktober Flyttedag 1933 var saaledes Antallet af ledige 2 og 3 Værelers Lejligheder i København kun 248 og 407 (0,28 og 0,81 pCt. af samtlige Lejligheder i de paagældende Grupper). Man antog herefter ikke, at der gennem Udbudet af Lejligheder vilde ligge nogen Hindring for en almindelig Lejestigning inden for de endnu ikke frigivne Lejligheder, saafremt Huslejelovgivningen bortfaldt til 1. Oktober 1934.

Under Forudsætning af, at Lejeforholdene i de af det statistiske Kontor undersøgte Distrikter er typiske, mentes derimod en Frigivelse af Lejen for samtlige de 2 Kommuner for 1918 opførte 1—5 Værelers Beboelseslejligheder, der endnu er undergivet Huslejelovgivningens Bestemmelser — nemlig ca. 110 000 Lejligheder med en samlet aarlig Lejesum af ca. 60 Mill. Kr. —, at ville medføre inden for et kortere Tidsrum en Lejestigning i de 2 Kommuner paa ca. 5 Mill. Kr. Hertil kom den Lejestigning, som vilde blive en Følge af